

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Martina Lachmanna a JUDr. Jaromíra Klepše v právní věci

žalobkyně: **V. S.**
bytem ...
zastoupena Mgr. Alenou Holubkovou, advokátkou
sídlem Revoluční 762/13, Praha 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2017, č. j. MV-60849-4/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobkyně žila na území České republiky od roku 2012, přičemž jejím posledním pobytovým oprávněním bylo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, které bylo platné od 8. 4. 2014. Žalobkyně v roce 2015 požádala o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná. Ministerstvo vnitra (dále jen „správní orgán I. stupně“) povolení k pobytu žalobkyni neudělilo podle § 56 odst. 1 písm. j) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobkyně dle jeho zjištění v době od 28. 6. 2014 do 24. 5. 2015 neplnila předchozí účel pobytu. Denní studium na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze žalobkyně úspěšně ukončila dne 27. 6. 2014 a od té doby navštěvovala jen kurzy téže vysoké školy pro veřejnost.

II. Napadené rozhodnutí

2. Napadeným rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutí. Žalovaná dospěla k závěru, že žalobkyně od doby, kdy ukončila magisterské studium na vysoké škole, neplnila účel pobytu, jímž bylo studium. Jelikož účel pobytu neplnila po převážnou dobu platnosti pobytového oprávnění, nelze jí další povolení k pobytu vydat pro jinou závažnou překážku podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Dle žalované nelze přijmout argument žalobkyně, že kurzy pro veřejnost, které na vysoké škole navštěvovala po absolvování magisterského studia, představují odbornou praxi ve smyslu § 64 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Žalovaná odkázala na § 229 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, (dále jen „zákoník práce“), dle něž je účelem odborné praxe získání praktických zkušeností a dovedností potřebných pro výkon práce, nikoliv dalších teoretických znalostí.

3. Žalovaná dále zkoumala, zda její rozhodnutí nepředstavuje nepřiměřený zásah do práva žalobkyně na soukromý a rodinný život. Konstatovala, že žalobkyně je svobodná a bezdětná, přičemž její rodiče žijí v Bělorusku. Vzhledem k věku žalobkyně nelze z pouhé skutečnosti, že v České republice žije od roku 2012, vyvozovat, že by nebyla schopná vrátit se do země původu a pokračovat tam ve svém životě.

III. Žaloba

4. Žalobkyně odkázala na znění § 64 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, z něhož dle jejího názoru vyplývá, že sem spadají i kurzy pořádané vysokou školou, jejichž prostřednictvím se žalobkyně v bezprostřední návaznosti na studium připravovala na výkon svého povolání. Dále pak žalobkyně zpochybnila výklad pojmu závažná překážka pobytu podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců; tento neurčitý právní pojem by měl být vykládán v pochybnostech ve prospěch žalobkyně a s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu.

5. Dále žalobkyně označila za nepřezkoumatelný způsob, kterým se žalovaná zabývala dopady svého rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Správní orgány také nedostály své povinnosti dostatečně zjistit skutkový stav vyplývající z § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neboť nepostavily na jisto, jaké konkrétní důsledky bude jejich rozhodnutí v životě žalobkyně mít, aby mohly posoudit jejich přiměřenost. Žalobkyně uvedla, že s ohledem na její věk a sociální a kulturní vazby, které si v České republice vytvořila, je napadené rozhodnutí nepřiměřené.

IV. Vyjádření žalované

6. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl. Odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které je dle jejího názoru přezkoumatelné a souladné se zákonem.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

7. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).

8. Soud o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť ani jeden z účastníků s tímto postupem po poučení soudem nevyslovil nesouhlas.

9. Žaloba není důvodná.

10. Žalovaná dospěl k závěru, že žalobkyně po převážnou dobu platnosti svého předchozího pobytového oprávnění neplnila jeho účel, neboť se nevěnovala studiu ve smyslu § 64 zákona o pobytu cizinců, v čemž je třeba spatřovat závažnou překážku pobytu žalobkyně na území České republiky ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) téhož zákona. Soud se oběma otázkami zabýval v právě uvedeném pořadí.

11. Zaprvé je třeba posoudit, zda návštěva kurzů pro veřejnost pořádaných Vysokou školou uměleckoprůmyslovou v Praze představovala studium. Konkrétně žalobkyně nejprve v srpnu 2014 navštěvovala kurz šperku, od října do prosince 2014 absolvovala večerní kurzy kresby a od února do května 2015 potom večerní kurzy litografie. Dle názoru žalobkyně tyto kurzy naplňují definici studia dle § 64 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, dle něž se studiem rozumí mimo jiné „*odborná praxe určená k získání praktických a odborných zkušeností cizincem, uskutečňovaná v tuzemské hostitelské organizaci v době jeho studia na tuzemské nebo zahraniční vysoké škole anebo v době nejvýše 5 let po ukončení studia na vysoké škole, organizačně zajišťovaná nebo koordinovaná tuzemskou vysokou školou, Akademií věd České republiky nebo k tomuto účelu Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy akreditovanou právnickou osobou se sídlem na území nebo právnickou osobou se sídlem mimo území, která má na území organizační složku*“.

12. Kurzy navštěvované žalobkyní pod uvedený pojem podřadit nelze. Odborná praxe může mít mnoho forem, vždy se však musí jednat o činnost, která se svou povahou blíží

výkonu určitého povolání. Jak správně uvedla žalovaná, ustanovení § 229 odst. 1 zákoníku práce obsahuje obdobný pojem *odborná praxe k získání praktických zkušeností a dovedností potřebných pro výkon práce* a stanoví, že výkon takové praxe se považuje za výkon práce, za který přísluší mzda nebo plat. Odborná praxe podle § 64 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců může zahrnovat širší okruh činností, než jen praxi ve smyslu zákoníku práce, avšak užívá-li zákon pro oba jevy téhož pojmu, musí jít o jevy srovnatelné. Praxe v sobě tedy vždy musí mít určitý praktický prvek, který danému jedinci umožňuje připravit se na budoucí povolání tím, že si jeho výkon určitým způsobem vyzkouší. V závislosti na konkrétním oboru se způsob výkonu praxe může lišit, ale nikdy nemůže jít o pouhou teoretickou přípravu.

13. Pokud by soud akceptoval široký výklad pojmu odborná praxe nastíněný žalobkyní, byl by vyprázdněn smysl zbytku § 64 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, jehož jednotlivá písmena stanoví, které formy teoretické výuky naplňují pojem studia pro účely daného zákona. Pokud by účast na jakémkoliv teoretické výuce měla představovat odbornou praxi jen proto, že se v určitém smyslu jedná o přípravu na budoucí výkon povolání, nebyl by naplněn účel zákona, jímž je umožnit pobyt na území České republiky jen osobám, které studují kvalifikovanými formami.

14. Jakmile žalobkyně ukončila magisterské studium na vysoké škole, tedy studium ve smyslu § 64 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, přestala plnit účel, pro nějž jí byl pobyt v České republice povolen. Návštěvou kurzů pro veřejnost účel pobytu neplnila, neboť se nejednalo o odbornou praxi ve smyslu § 64 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, jak byl vyložen výše. Pokud by žalobkyně již po ukončení vysokoškolského studia podala žádost o nové povolení k pobytu za jiným účelem, mohla být se svou žádostí úspěšná; po uplynutí téměř jednoho roku však již nikoliv.

15. Žalovaná dospěla ke správnému závěru, že pokud žalobkyně neplnila účelu pobytu alespoň po převážnou dobu platnosti bytového oprávnění, jedná se o jinou závažnou překážku jejího pobytu na území České republiky, která podle § 56 odst. 1 písm. j) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců brání udělení povolení k dlouhodobému pobytu. Tento výklad uvedeného ustanovení vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu založené rozsudkem ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 80/2011 - 69, a potvrzené například rozsudky ze dne 8. 8. 2012, č. j. 3 As 15/2012 - 29, ze dne 28. 5. 2014, č. j. 4 As 165/2013 - 50, ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 Azs 322/2015 - 43, a ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016 - 24. Jak bylo vyloženo výše, žalobkyně skutečně účel pobytu po absolvování vysokoškolského studia přestala plnit. Jelikož žaloba neobsahovala žalobní bod, v němž by žalobkyně tvrdila, že účel pobytu plnila alespoň po převážnou dobu, je třeba uzavřít, že úvaha žalované o důvodech neudělení povolení k pobytu obstála.

16. Dále žalobkyně tvrdila, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů v části týkající se přiměřenosti jeho dopadů do soukromého a rodinného života žalobkyně. V tomto ohledu také správní orgány dle názoru žalobkyně nedostály své povinnosti zjistit skutkový stav, o němž nejsou pochybnosti.

17. Žalobkyně vychází z nesprávného předpokladu, že správní orgány byly povinny zabývat se dopady neudělení povolení k pobytu do jejího soukromého a rodinného života z úřední povinnosti. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že správní orgán je povinen zkoumat přiměřenost dopadů svého rozhodnutí na základě přímé aplikace čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod jen k námitce účastníka řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Azs 422/2017 - 29, bod 13, a ze dne 31. 5. 2018, č. j. 5 Azs 46/2016 - 53, bod 38). Žalobkyně během celého správního řízení a ostatně ani v žalobě neuplatnila žádná konkrétní tvrzení týkající se okolností jejího soukromého a rodinného života v České republice. Omezovala se jen na obecnou tezi o tom, že vzhledem k délce jejího pobytu v České republice by zpřetrhání vytvořených sociálních a kulturních vazeb bylo nepřiměřené.

18. Žalovaná nepochybila, když se obecnými tvrzeními žalobkyně zabývala jen v obecné rovině. Jelikož reagovala na žalobkyní uplatněné námitky, nezatížila své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92 - 23, Sbírka judikatury ve věcech správních, č. 27/1994, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 130, č. 1350/2007 Sb. NSS). Zároveň správní orgány nebyly povinny aktivně zjišťovat skutkové okolnosti, jež žalobkyně netvrdila, neboť, jak vyplývá z výše uvedené judikatury, posouzení dopadů do jejího soukromého a rodinného života byly povinny provést jen na základě uplatněných tvrzení.

19. Ani při posouzení věci samé správní orgány nepochybily. Žalobkyni bylo v době vydání napadeného rozhodnutí 27 let a na území České republiky žila předchozích pět let. Pouze na základě těchto skutečností nelze dospět k závěru, že by žalobkyně na území České republiky musela mít natolik silné vazby, jejichž přerušení by představovalo nepřiměřený zásah do jejího soukromého života. Studium v zahraničí není v současném světě ničím výjimečným a řada studentů se po absolvování studia vrací do své domovské země. Lze si samozřejmě představit okolnosti, které by odůvodňovaly závěr, že povinnost žalobkyně odstěhovat se zpět do Běloruska představuje nepřiměřený zásah do jejího soukromého života. Takové okolnosti, spočívající ve vytvoření konkrétních rodinných, osobních a jiných kulturních vazeb, však žalobkyně netvrdila a nevyplývají ani ze správního spisu. Žalovaná tedy dopady svého rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně posoudila v souladu se zákonem.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Jelikož žádný z uplatněných žalobních bodů nebyl důvodný, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

21. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobkyně v nyní projednávané věci úspěch neměla a žalované žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly; proto právo na náhradu nákladů nemá ani jeden z nich.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. března 2020

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu